

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΑΝΝΑΣ

Ἡ κοινωνία δὲν κάνει ἄλλο παρὰ νὰ λιβανίζει καθημερινὰ μὲ τὰ πιὸ μοσχοβολισμένα θυμιάματα τῆ μητροῦτητα. «Ἡ γυναίκα ἔχει τὸ θεῖο προορισμὸ νὰ δημιουργεῖ ἀνθρώπους, ἡ γυναίκα εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς γυναίκα θὰ πῆ **μάννα** καὶ κάθε προσπάθεια ποὺ θὰ βγαῖε τῆ γυναίκα ἔξω ἀπὸ τὸ φυσικὸ τῆς αὐτὸ προορισμὸ εἶναι ἔγκλημα κατὰ τῆς κοινωνίας» κτλ. Κι' ὁμως ἡ ἴδια ἡ κοινωνία ποὺ ζητεῖ νὰ θεοποιήσῃ τὴ γυναίκα - μητέρα, ποὺ λατρεύει τὸ σύμβολό τῆς στὴ Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἴδια ἡ κοινωνία τῆς πλέκει τὸ ἀγκαθωτὸ στεφάνι τοῦ μαρτυρίου καὶ καρφώνει τὸ σταυρὸ τῆς. Γιατὶ **μάννα** θὰ πῆ ὅποια γυναίκα ἔφερε στὸν κόσμον ἕναν ἄνθρωπο, ἀδιάφορο μὲ ποιὲς συνθήκες. Κι' ὅσο χειρότερες καὶ δυσκολότερες οἱ συνθήκες αὐτές, τόσο πιὸ ἄξια εἶναι γιὰ σεβασμὸ. **Μάννα** δὲν εἶναι μονάχα ἐκείνη ποὺ ὕστερα ἀπὸ πολλοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ καλοζυγισμέ-

νες συμφωνίες, κάλεσε μιὰ μέρα τοὺς γνωστοὺς καὶ φίλους τῆς νὰ τὴν καμαρώσουν λευκοντυμένη νύφη στὸ πλάι ἑνὸς φρακοφορεμένου γαμπροῦ καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὴν εὐλογία τῆς ἐκκλησίας, σὲ μιὰν ἔνωση ποὺ τίς πιὸ πολλές φορὲς δὲν εἶναι ἄλλο τίποτε παρὰ μιὰ ἐμπορικὴ συναλλαγὴ. **Μάννα** εἶναι καὶ ἡ κοπέλλα ποὺ παρασύρθηκε ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ ἔγινε μητέρα χωρὶς νὰ γίνῃ νόμιμη σύζυγος ἢ ποὺ παραπλανήθηκε ἢ ποὺ γιὰ ἄποιο δῆποτε ἄλλο λόγο ἔφερε ἕνα παιδί στὸν κόσμον. Τὸ παιδί εἶναι ἕνα πλάσμα ἔμψυχο μὲ δλα τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἀπάνω στοὺς γονεῖς του καὶ ἡ μάννα εἶναι **μάννα**, μὲ ὅλη τὴν ἱερότητα ποὺ θέλει, νὰ ποδώσῃ ἡ κοινωνία στὴ λέξη αὐτῆ, ἀδιάφορο ἂν ἔγινε ἢ δὲν ἔγινε κίμια ἐπέμβαση ἢ ἐπικύρωση τῆς ἐνώσεώς τῆς ἀπὸ τὴν πολιτεία ἢ τὴν ἐκκλησία. Κι' ὁμως ἡ μάννα αὐτῆ, ἀνὰ

να ανταμείβεται από την κοινωνία, ήθικα τουλάχιστο, γιατί της πρόσφερε με θυσία της γαλήνης και της υγείας της, με κίνδυνο άκομα της ζωής της ένα νέο μέλος. Ήταν άνθρωπο, περιφρονείται, μένει στο περιθώριο σαν ξεγραμμένη από τον κατάλογο των τίμιων γυναικών, και πρό πάντων μένει άπροστάτευτη, αυτή και τὸ παιδί της, από τὸ νόμο πὸν εἶναι ὁ ὀυβμιστής τῶν εὐθύνων κάθε πολίτη. Κι ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ, ὁ ἔραστής τῆς ἀνύπαντρης μάνας, ἀπαλλαγμένος ἀπὸ κάθε εὐθύνη, ἔχει δικαίωμα νὰ συνεχίζει μιὰ ζωὴ ἀκόλαστη, ἀδιαφορώντας γιὰ τὶς συνέπειές της, ἀρκεῖ νὰ εἶναι παντρεμένος, ἀρκεῖ νὰ ὀχυρώνεται πίσω ἀπὸ μιὰν οἰκογένεια πὸν ἔχει κιόλας σχηματίσει. Ἔτσι τὸ θέλει ἡ τροπολογία πὸν ἔφερε στὸ νόμο γιὰ τὴν ἀναζήτηση τῆς πατρότητος ἡ περιφνημὴ κυβέρνησις Παγκάλου.

Ἄγωνιστήκαμε γιὰ νὰ ἀναγνωριστῆ ὁ θεσμὸς αὐτός, γιὰ νὰ ὑποχρεώνεται ὁ πατέρας νὰ ἔχει κι αὐτὸς τὸ μερίδιο τῆς εὐθύνης του γιὰ τὰ παιδιά του εἴτε φυσικὰ εἴτε ἐξώγαμα. Ἔγινε ὁ νόμος. Κι ἔπειτα ὅταν σηκώθηκαν μερικὲς μάνες νὰ ζητήσουν γιὰ τὰ παιδιά τους ἐκεῖνο πὸν τοὺς χορηγοῦσε ὁ νόμος, βρέθηκαν μερικοὶ ἰσχυροὶ πὸν δὲν τοὺς ἐσύμφερε ὅπως ἦταν, γιατί θὰ εἶχαν νὰ πληρώνουν οἱ ἴδιοι εὐθύνες γιὰ τὶς πράξεις τους και τὸν ἄλλαξαν.

Κι ἔτσι τὴν ἄν ἕνας παντρεμένος ἀποπλανῆσει μιὰ κοπέλλα και ἀποχτήσῃ ἕνα παιδί δὲν ἔχει νὰ φορηθῆ τίποτα ἀπὸ τὸ νόμο. Δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν κοπέλλα και τὸ παιδί στὴν τύχη τους.

Ἡ τραγωδία αὐτὴ μᾶς παρουσιάστηκε μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μέρες ὀλοζώντανη στα γραφεῖα μας. Μιὰ νέα συμριωτοπούλα ἤρθε κλαίοντας νὰ μᾶς πῆ πὸς στὸν καιρὸ τῆς καταστροφῆς βρέθηκε κάποιος πλούσιος νὰ τὴν πάρῃ μαζί του στὸ Παρίσι, νὰ τῆς ὑποσχεθῆ γάμο και ἔπειτα ἀφροῦ ἔζησε μαζί της δυὸ χρόνια και ἔκανε δυὸ παιδιά, τὴν ἄφησε κι ἤρθε στὴν Ἀθήνα. Ὅταν ἤρθε κι ἐκεῖνη ἐδῶ ἀνακάλυψε πὸς ἦταν παντρεμένος και πολυεκατομμυριοῦχος. Ἡ δυστυχισμένη τότε δὲν τοῦ ζήτησε παρὰ τὴ διατροφή τοῦ ἑνὸς παιδιοῦ του πὸν ζοῦσε, γιατί στὸ ἀναμεταξὺ τὸ ἄλλο εἶχε πεθάνει. Κι ἐκεῖνος τὴν ἔδιωξε ἄσπλαχνα.

Γιὰ μιὰ στιγμὴ πίστεψε πὸς μετὸ νέο νόμο θὰ βροῖσε τὸ δίκιο της. Στὸ ἀναμεταξὺ ἄλλαξε ὁ νόμος. Ὁ πατέρας ἦταν παντρεμένος, ἐπομένως ἀσύδωτος. Δὲν εἶχε καμιὰ ὑποχρέωση ἀπέναντι τοῦ παιδιοῦ του.

Τὴν ἄν μταίνομε σὲ μιὰν ὀμαλή πολιτικὴ κατάσταση, ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἐπιταχτικώτερα καθήκοντα τῆς σημερινῆς Βουλῆς εἶναι νὰ διορθώσει αὐτὸ τὸ νόμο, νὰ τὸν συμπληρώσει, νὰ ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκη νὰ κατανέμονται ἐξ ἴσου οἱ εὐθύνες στοὺς γονεῖς τῶν ἐξώγαμων παιδιῶν και νὰ ἀντικρύσει μετὸ πνεῦμα ἀμερόληπτο τὸ πρόβλημα τῆς προστασίας **ὀχι τῆς γυναίκας**—δὲ ζητοῦμε κανένα προνόμιο γιὰ τὸ φύλο μας—ἀλλὰ τοῦ παιδιοῦ.